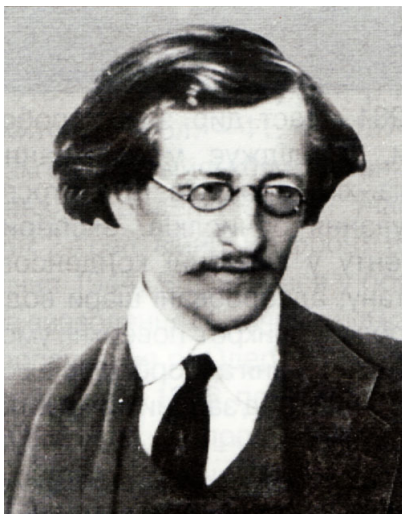

АНТОНОВ-ОВСІЄНКО Володимир Олександрович (09(21). 03. 1883, Чернігів — 08. 02. 1938, Москва) — радянський військовий діяч, дипломат. Закінчив Воронежський кадетський корпус, Володимирське військове училище (1904, С.-Петербург). Від 1901 — у революційному русі, від 1903 — член РСДРП. Учасник революції 1905–07. Від 1910 — на еміграції. Від травня 1917 — член більшовицької партії, член Військової організації при ЦК РСДРП(б). У жовтні–листопаді 1917 — член бюро і секретар Петроградського військово-революційного комітету, член Комітету з військових і морських справ РНК, командувач військ Петроградського військового округу. Від грудня 1917 — комісар у справах боротьби з контрреволюцією на Півдні Росії, командував більшовицькими військами у війні радянської Росії проти УНР. 1918 — командувач 2-ї, згодом — 3-ї радянських армій Східного фронту, член Реввійськради республіки, командував групою військ Курського напрямку Української радянської армії, Українським фронтом; член Ради оборони УСРР, голова Тамбовського губвиконкому. 1921 керував жорстоким

придушенням селянського повстання у Тамбовській губернії. 1922–24 — начальник Політуправління Реввійськради (РВР) РРФСР (від серпня 1923 — РВР СРСР). Від 1924 — на дипломатичній роботі. Був послом у Чехословаччині, Литві, Польщі, консулом в Іспанії. 1937 — нарком юстиції. 13 жовтня 1937 заарештований, 8 лютого 1938 засуджений Військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу за звинуваченням у належності до керівництва «троцькістської терористичної і шпигунської організації». Реабілітований 1956.

Основні твори

Записки о гражданской войне. Т. 1–4. Москва, 1924–33; У революції. К., 1957; В семнадцатом году. К., 1991.

Рекомендована література

1. Щусь О. Й. Володимир Олександрович Антонов-Овсієнко. К., 1965;
2. Ракитин А. Один из первых // Новое время. 1967. № 32;
3. Поликарпов В. Доклады В. А. Антонова-Овсеевко в Совнаркоме. (Дек. 1917 – янв. 1918 гг.) // Воен.-истор. журн. 1973. № 3;
4. Шевчук І. М. Революціонер, військовий діяч, дипломат // УІЖ. 1973. № 3;
5. Поликарпов В. В. А. Антонов-Овсеевко // Воен.-истор. журн. 1983. № 3;
6. Соколов Ю. В. В. А. Антонов-Овсеевко // Сред. спец. образование. 1983. № 2;
7. В. О. Антонов-Овсієнко // УІЖ. 1988. № 11;
8. Антонов-Овсеевко А. Театр в зоне малой: «Крепостные театры» ГУЛАГа... // Театр. 1989. № 11;
9. Ракитин А. В. В. А. Антонов-Овсеевко. Ленинград, 1989.

А. О. Буравченков

Бібліографічний опис:

Антонов-Овсієнко Володимир Олександрович / А. О. Буравченков // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43013>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).